

Notă de argumentare

a respingerii deciziei Universității de Stat „Alecu Russo” din Bălți din data de 29 august 2025 de conferire a titlului științifico-didactic de profesor universitar dnei SUSLENCO Alina

Respingerea deciziei se bazează pe rezultatele examinării dosarului pentru confirmarea titlului științifico-didactic de profesor universitar a dnei SUSLENCO Alina în cadrul ședinței Comisiei de experți în științe economice, sociologie, media și comunicare a ANACEC, care a constatat că nu este întrunit numărul minim obligatoriu de lucrări care să corespundă standardelor.

În primul rând, o parte semnificativă a lucrărilor sunt publicate în reviste și culegeri care nu întrunesc standardele minime de calitate științifică (cel puțin 13), de ex.:

- lucrările incluse în Lista rezultatelor sub nr. 2, 8 și 15 din B3.1, publicate în revista [Journal of Public Administration, Finance and Law \(JOPAFL\)](#) (revista nu este în baze de date internaționale recunoscute de către ANACEC, nu oferă informații transparente despre colegiul de redacție, despre politica de evaluare inter pares sau despre măsurile antiplagiat);
- lucrarea inclusă în Lista rezultatelor sub nr. 9 din B3.5.1 (conferința [Online International Scientific-Practical Conference 2 nd Edition, December 17, 2021, Chișinău, Moldova](#) nu este în [Registrul manifestărilor recunoscute în Republica Moldova](#));
- lucrările incluse în Lista rezultatelor sub nr. 11-12, 14-20 din B3.5.1, publicate în Conferința «[Статистичні методи та інформаційні технології аналізу соціально-економічного розвитку](#)» (nu îndeplinește cerințele pentru a fi recunoscută drept științifică în conformitate cu prevederile [Regulamentului privind publicațiile științifice, științifico-metodice, metodice și alte lucrări acceptate în procesul de evaluare a cercetării și inovării](#)).

Menționăm că în Lista rezultatelor sunt și 11 lucrări publicate în anul 2021 (în [2021](#) candidata a obținut titlul de conferențiar, iar publicațiile trebuie să fie după obținerea titlului de conferențiar universitar).

În al doilea rând, se constată un volum neobișnuit de mare de lucrări publicate într-un interval foarte scurt și publicarea mai multor materiale în aceeași ediție, de ex.:

- în anul 2022 a fost publicată o monografie și 18 articole în reviste și culegeri ale conferințelor, iar în primele 8 luni ale anului 2025 a publicat 2 manuale, 2 ghiduri metodice, 1 monografie (unele din ele având sute de pagini), 6 articole în lucrările conferințelor);
- într-o singură ediție a unei conferințe din Hmelnițk, Ucraina (2025) au fost publicate 6 articole, într-o singură ediție a unei conferințe din Iași (2022) au fost publicate 4 articole, într-o singură ediție a unei conferințe din Bălți (2022) au fost publicate 3 articole) etc.

În al treilea rând, în dosar sunt prezente lucrări în care au fost identificate fragmente plagiate sau preluări nejustificate din alte surse (ex. teze de doctorat, documente UE, surse online în Acces deschis), fapt care contravine flagrant principiilor de etică și integritate în cercetare (vezi exemple în anexele 1 și 2), prezența unor surse necredibile în bibliografiile lucrărilor (ex. platforme nespecializate) și citări eronate (vezi exemple în anexa 3), ceea ce denotă un nivel scăzut de rigoare academică. Analiza lucrărilor prezentate indică asupra fraudării masive a publicațiilor candidatei.

Ca urmare a calității necorespunzătoare a publicațiilor analizate, a lipsei rigurozității științifice, a cazurilor de plagiat și utilizare a unor canale de publicare cu exigențe minime, se constată că dosarul nu satisface condițiile și standardele minime pentru confirmarea titlului de profesor universitar, în conformitate cu HG nr. 325/2019 și cu prevederile relevante ale ANACEC.

Anexa 1. Exemplu de plagiat direct a unei lucrări a candidatei la titlul de profesor
(a fost luată prima lucrare a autoarei găsită în IBN, din 2025, iar preluarea este absolută dintr-o teză de doctorat)

SUSLENCO, Alina. Factori de succes în atingerea competitivității și sustenabilității în noua eră digitală. In: <i>Tradiție și inovare în cercetarea științifică</i>, Ed. XIII, 10-11 octombrie 2024, Bălți. Bălți: Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, 2025, Ediția 13, Vol. I., pp. 257-264. ISBN 978-9975-50-356-3. ISSN 978-9975-5-357-0.	Teza-doctorat – Cozniuc, 2024 p.23-32
Dezvoltarea economică și creșterea competiției loiale, în toate sectoarele economice din Republica Moldova determină faptul ca sistemul managerial al firmei să devină instrumentul fundamental de afirmare și realizare a obiectivelor antreprenoriale ale oamenilor de afaceri. Astfel, întreprinderile moderne sunt presate, de lupta concurențială, să anticipeze evoluția fenomenelor pe piață, și să implementeze noi metode manageriale, tehnologii informaționale în vederea creșterii satisfacției consumatorilor, dar și a atingerii obiectivelor manageriale cu o maximă eficacitate. În acest context, survine necesitatea de a prefigura acele schimbări, care au intervenit în sistemul managerial al întreprinderilor moderne în vederea adaptării la noile exigențe ale pieței, la noile preferințe ale consumatorilor Un sistem managerial viabil și modern include, cu siguranță, cele mai moderne tehnologii informaționale, care îi garantează întreprinderii o prestație bună pe piață, dar și posibilitatea de a anticipa evoluția fenomenelor economice. Tehnologiile informaționale, în calitate de catalizatori, asigură rapiditatea tranziției întreprinderii spre noi piețe, noi valori și le asigură o dezvoltare strategică.	Dezvoltarea economică și creșterea competiției loiale, în toate sectoarele economice din Republica Moldova, face ca sistemul managerial al organizațiilor să devină instrumentul fundamental de afirmare și realizare a obiectivelor antreprenoriale ale managerilor. Astfel, întreprinderile moderne sunt presate, de lupta concurențială, să anticipeze evoluția fenomenelor pe piață, și să implementeze noi metode manageriale, tehnologii informaționale în vederea creșterii satisfacției consumatorilor, dar și a atingerii obiectivelor manageriale cu o maximă eficacitate. În acest context, survine necesitatea de a prefigura acele schimbări, care au intervenit în sistemul managerial al întreprinderilor moderne în vederea adaptării la noile exigențe ale pieței, la noile preferințe ale consumatorilor. Un sistem managerial viabil și modern include, cu siguranță, cele mai moderne tehnologii informaționale, care îi garantează întreprinderii o prestație bună pe piață, dar și posibilitatea de a anticipa evoluția fenomenelor economice. Tehnologiile informaționale, în calitate de catalizatori, asigură rapiditatea tranziției întreprinderii spre noi piețe, noi valori și le asigură o dezvoltare strategică.
Secolul XXI, fiind un secol al schimbărilor radicale, al globalizării și al digitalizării, a impulsionat necesitatea remodelării economiei naționale, în vederea creșterii competitivității și eficacității companiilor. Cea de-a patra revoluție a influențat semnificativ dezvoltarea globală a mediului de afaceri și transformă, încontinuu, funcționalitatea agenților economici. Revoluția 4.0. a spart stereotipurile managementului 2oncomitant, precum și elementele și caracteristicile unei întreprinderi eficiente și competitive, inducând necesitatea	Secolul XXI, fiind un secol al schimbărilor radicale, al globalizării și digitalizării, a impulsionat necesitatea remodelării economiei naționale, în vederea creșterii competitivității și eficacității companiilor. Cea de-a patra revoluție a influențat semnificativ dezvoltarea globală a mediului de afaceri și transformă, în continuu, funcționalitatea agenților economici. Revoluția 4.0. a spart stereotipurile managementului 2oncomitant, precum și elementele și caracteristicile unei întreprinderi eficiente și competitive, inducând necesitatea

de flexibilitate, agilitate continuă. În consecință, schimbările produse în economia mondială au impus necesitatea unei adaptări continue și o integrare rapidă a companiilor într-o economie diferită, una modernă, globalizată și digitalizată.	de flexibilitate, agilitate continuă. În consecință, schimbările produse în economia mondială au impus necesitatea unei adaptări continue și o integrare rapidă a companiilor într-o economie diferită, una modernă, globalizată și digitalizată.
Multiplele informații care au abundat în economiile naționale, noile tehnologii informaționale, care au fost integrate cu succes în economiile naționale, au perturbat funcționalitatea agenților economici, impunând necesitatea integrării și dezvoltării continue, în vederea asigurării viabilității și creșterii competitivității economiei naționale [3]. După cum tehnologiile informaționale constituie principalul factor catalizator al eficientizării economiei naționale în secolul XXI, integrarea cu succes a tehnologiilor informaționale și-a pus o amprentă semnificativă asupra proceselor manageriale, contribuind la optimizarea proceselor și la creșterea eficienței și eficacității societății. Odată cu integrarea tehnologiilor informaționale în economiile naționale, s-au produs schimbări majore în funcționalitatea lor. Pe lângă aceasta, s-a produs un salt semnificativ care a asigurat o trecere rapidă de la o economie clasică, ale cărei caracteristici fundamentale erau stabilitatea și dezvoltarea, la economia digitală, care implică o creștere continuă și un grad sporit de flexibilitate, integrarea continuă a noilor tehnologii informaționale, care îi asigură o competitivitate sporită. Economia digitală este un concept recent apărut, care a fost introdus în literatura de specialitate începând cu anii 1990. Fundamentul apariției economiei digitale rezidă în apariția, în anii 2000, a internetului, care a dinamizat și accelerat dezvoltarea abordărilor cercetătorilor referitoare la economia digitală. Cercetând literatura de specialitate, putem evidenția că, potrivit cercetătorului Don Tapscott, economia digitală reprezintă „o transformare fundamentală a modului, în care sunt derulate afacerile, în general, datorită conectivității și organizării digitale a întregii economii. Aceasta include revoluția înregistrării, stocării, schimbului și gestionării valorii afacerilor” [5]. Din interpretarea definiției	Multiplele informații care au abundat în economiile naționale, noile tehnologii informaționale, care au fost integrate cu succes în economiile naționale, au perturbat funcționalitatea agenților economici, impunând necesitatea integrării și dezvoltării continue, în vederea asigurării viabilității și creșterii competitivității economiei naționale. După cum tehnologiile informaționale constituie principalul factor catalizator al eficientizării economiei naționale în secolul XXI, integrarea cu succes a tehnologiilor informaționale și-a pus o amprentă semnificativă asupra proceselor manageriale, contribuind la optimizarea proceselor și la creșterea eficienței și eficacității societății. Odată cu integrarea tehnologiilor informaționale în economiile naționale, s-au produs schimbări majore în funcționalitatea lor. Pe lângă aceasta, s-a produs un salt semnificativ care a asigurat o trecere rapidă de la o economie clasică, ale cărei caracteristici fundamentale erau stabilitatea și dezvoltarea, la economia digitală, care implică o creștere continuă și un grad sporit de flexibilitate, integrarea continuă a noilor tehnologii informaționale, care îi asigură o competitivitate sporită. Economia digitală este un concept recent apărut, care a fost introdus în literatura de specialitate începând cu anii 1990. Fundamentul apariției economiei digitale rezidă în apariția, în anii 2000, a internetului, care a dinamizat și accelerat dezvoltarea abordărilor cercetătorilor referitoare la economia digitală. Cercetând literatura de specialitate, putem evidenția că, potrivit cercetătorului Don Tapscott, economia digitală reprezintă „o transformare fundamentală a modului, în care sunt derulate afacerile, în general, datorită conectivității și organizării digitale a întregii economii. Aceasta include revoluția înregistrării, stocării, schimbului și gestionării valorii afacerilor” (Tapscott, 1994). Din

enunțate de cercetător, putem evidenția faptul că economia digitală implică o transformare profundă a mediului de afaceri, care se soldează cu efecte profunde asupra modelelor de afaceri. Economia digitală a transformat funcționalitatea afacerilor inducând nevoia de dezvoltare continuă, de învățare și adaptare prin prisma implementării noilor tehnologii informaționale [6].

În același context, cercetătorii Erik Brynjolfsson și Andrew McAfee afirmă că economia digitală este „acea parte a economiei bazată pe tehnologii digitale, inclusiv internetul, rețelele sociale, dispozitivele mobile și datele mobile.

Ea se extinde în toate sectoarele și acoperă fiecare aspect al vieții noastre, de la modul în care lucrăm, la modul în care comunicăm și interacționăm datorită tehnologiilor informaționale, la modul în care consumăm bunuri și servicii” [1]. Potrivit definiției oferite de cercetători, observăm că economia digitală este o economie diferită, una în care procesele sunt digitalizate, unde predomină informația digitală prin prisma internetului, rețelelor sociale, datelor și dispozitivelor mobile. Conform opiniei cercetătorilor, economia digitală s-a răspândit în toate sectoarele, perturbând și afectând profund funcționalitatea lor.

Pe de altă parte, Carl Benedikt Frey și Thor Berger în cercetările lor afirmă că economia digitală este „o economie în care tehnologiile digitale schimbă semnificativ tranzacțiile economice prin intermediul unui număr tot mai mare de conexiuni digitale și prin transferul de informații” [2]. Analizând abordarea cercetătorilor, identificăm impactul semnificativ pe care îl manifestă economia digitală asupra funcționalității afacerilor, datorită conexiunilor digitale, a multiplelor platforme, fluxuri de informații, care au dat peste cap funcționalitatea modelelor de afaceri clasice, inducând necesitatea acută de schimbare, adaptare către o nouă lume – una digitalizată.

În lucrările sale, cercetătorul Gartner, relevă că economia digitală este „o economie nouă, conectată digital, în care companiile și indivizii creează și trăiesc într-un ecosistem digital” [2].

interpretarea definiției enunțate de cercetător, putem evidenția faptul că economia digitală implică o transformare profundă a mediului de afaceri, care se soldează cu efecte profunde asupra modelelor de afaceri. Economia digitală a transformat funcționalitatea afacerilor inducând nevoia de dezvoltare continuă, de învățare și adaptare prin prisma implementării noilor tehnologii informaționale.

În același context, cercetătorii Erik Brynjolfsson și Andrew McAfee afirmă că economia digitală este „acea parte a economiei bazată pe tehnologii digitale, inclusiv internetul, rețelele sociale, dispozitivele mobile și datele mobile.

Ea se extinde în toate sectoarele și acoperă fiecare aspect al vieții noastre, de la modul în care lucrăm, la modul în care comunicăm și interacționăm datorită tehnologiilor informaționale, la modul în care consumăm bunuri și servicii” (Brynjolfsson, McAfee, 2021). Potrivit definiției oferite de cercetători, observăm că economia digitală este o economie diferită, una în care procesele sunt digitalizate, unde predomină informația digitală prin prisma internetului, rețelelor sociale, datelor și dispozitivelor mobile. Conform opiniei cercetătorilor, economia digitală s-a răspândit în toate sectoarele, perturbând și afectând profund funcționalitatea lor.

Pe de altă parte, Carl Benedikt Frey și Thor Berger în cercetările lor afirmă că economia digitală este „o economie în care tehnologiile digitale schimbă semnificativ tranzacțiile economice prin intermediul unui număr tot mai mare de conexiuni digitale și prin transferul de informații” (Frey, Berger, 2016). Analizând abordarea cercetătorilor, identificăm impactul semnificativ pe care îl manifestă economia digitală asupra funcționalității afacerilor, datorită conexiunilor digitale, a multiplelor platforme, fluxuri de informații, care au dat peste cap funcționalitatea modelelor de afaceri clasice, inducând necesitatea acută de schimbare, adaptare către o nouă lume – una digitalizată.

În lucrările sale, cercetătorul Gartner, relevă că economia digitală este „o economie nouă, conectată digital, în care companiile și indivizii creează și trăiesc într-un ecosistem digital”

În anul 2015, World Economic Forum definește economia digitală drept „economia și societatea formată și remodelată odată cu evoluția tehnologiilor digitale, care au schimbat radical modul în care oamenii lucrează, comunică și trăiesc” [8]. Drept urmare, evidențiem faptul că economia digitală este economia formată și dezvoltată odată cu explozia fără precedent a tehnologiilor informaționale, care manifestă un impact semnificativ asupra modelelor de funcționare a afacerilor.	(Gartner, 2018). În anul 2015, World Economic Forum definește economia digitală drept „economia și societatea formată și remodelată odată cu evoluția tehnologiilor digitale, care au schimbat radical modul în care oamenii lucrează, comunică și trăiesc” (Word Economic Forum, 2015). Drept urmare, evidențiem faptul că economia digitală este economia formată și dezvoltată odată cu explozia fără precedent a tehnologiilor informaționale, care manifestă un impact semnificativ asupra modelelor de funcționare a afacerilor.																																				
Totodată, în Raportul privind economia digitală, elaborat de către UNCTAD, economia digitală a fost definită drept „o economie bazată pe tehnologii digitale, care include toate activitățile economice, care utilizează tehnologii informaționale și comunicaționale (TIC) pentru a crea, transforma și transfera valoare în economia globală” [7]. Analizând abordarea oferită, putem remarca faptul că economia digitală este una cu totul diferită față de economia clasică și include activități care sunt desfășurate cu ajutorul tehnologiilor informaționale în vederea creării și transferării de valoare în economia globală. Adoptarea organizațională, pe scară largă, a Internetului a permis dezvoltarea și adoptarea unui număr impunător de tehnologii și servicii, care se află în centrul economiei digitale. Definițiile economiei digitale datează de la începutul secolului XXI, fapt ce evidențiază continua evoluție a conceptului și noile abordări care abundă în literatura de specialitate și induc noi valențe conceptului studiat. Cele mai relevante dintre ele sunt reprezentate în tabelul 1.	Totodată, în Raportul privind economia digitală, elaborat de către UNCTAD, economia digitală a fost definită drept „o economie bazată pe tehnologii digitale, care include toate activitățile economice, care utilizează tehnologii informaționale și comunicaționale (TIC) pentru a crea, transforma și transfera valoare în economia globală” (UNCTAD, 2022). Analizând abordarea oferită, putem remarca faptul că economia digitală este una cu totul diferită față de economia clasică și include activități care sunt desfășurate cu ajutorul tehnologiilor informaționale în vederea creării și transferării de valoare în economia globală. Adoptarea organizațională, pe scară largă, a Internetului a permis dezvoltarea și adoptarea unui număr impunător de tehnologii și servicii, care se află în centrul economiei digitale. Definițiile economiei digitale datează de la începutul secolului XXI, fapt ce evidențiază continua evoluție a conceptului și noile abordări care abundă în literatura de specialitate și induc noi valențe conceptului studiat. Cele mai relevante dintre ele sunt reprezentate în tabelul 1. 1.																																				
Tabelul 1. Abordări conceptuale ale economiei digitale <table border="1"> <thead> <tr> <th>Sursa</th><th>Definiția</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Kling, Lamb, 2000, p. 297</td><td>Economia digitală include bunurile și serviciile, a căror dezvoltare, vânzare, stocare, necesită utilizarea tehnologiilor informaționale.</td></tr> <tr> <td>OECD, 2013, p. 1</td><td>Economia digitală permite realizarea comerțului cu bunuri și servicii prin intermediul comerțului electronic.</td></tr> <tr> <td>Knickrehm, 2016, p. 2</td><td>Economia digitală reprezintă ponderea producției economice totale derivate dintr-un număr de intrări „digitale” largi. Aceste intrări digitale includ competențe digitale, echipamente digitale [...], bunuri și servicii digitale intermediare utilizate în producție.</td></tr> <tr> <td>Dahlman, 2016, p. 11</td><td>Economia digitală constă în utilizarea unui ansamblu de tehnologii în diverse activități economice și sociale, desfășurate de oameni prin intermediul internetului. Acesta cuprinde infrastructura fizică a tehnologiilor digitale (linii de bandă largă, routere), dispozitivele, care sunt utilizate pentru acces (calculatoare, smartphone-uri), resursele/ tehnologiile care oferă funcționalitatea ei (IoT, data analytics cloud computing, Big Data, AI etc.).</td></tr> <tr> <td>Prat, 2017</td><td>Economia digitală este o economie bazată pe utilizarea tehnologiilor informaționale.</td></tr> <tr> <td>G20 DETF, 2018, p. 25</td><td>Economia digitală se caracterizează prin conectivitate între utilizatori și dispozitive, precum și convergența părților, anterior distincte, ale ecosistemelor de comunicare, precum rețele fixe și wireless, voce și date, telecomunicații.</td></tr> <tr> <td>Comisia Europeană, 2019</td><td>Economia digitală este o economie bazată pe tehnologii digitale.</td></tr> <tr> <td>Linn, 2022, p. 3</td><td>Economia digitală constituie economia care produce bunuri și servicii utilizând tehnologiile digitale, inducând fluxuri tehnologice complexe.</td></tr> </tbody> </table> <i>Sursa: elaborat în baza definițiilor cercetătorilor</i>	Sursa	Definiția	Kling, Lamb, 2000, p. 297	Economia digitală include bunurile și serviciile, a căror dezvoltare, vânzare, stocare, necesită utilizarea tehnologiilor informaționale.	OECD, 2013, p. 1	Economia digitală permite realizarea comerțului cu bunuri și servicii prin intermediul comerțului electronic.	Knickrehm, 2016, p. 2	Economia digitală reprezintă ponderea producției economice totale derivate dintr-un număr de intrări „digitale” largi. Aceste intrări digitale includ competențe digitale, echipamente digitale [...], bunuri și servicii digitale intermediare utilizate în producție.	Dahlman, 2016, p. 11	Economia digitală constă în utilizarea unui ansamblu de tehnologii în diverse activități economice și sociale, desfășurate de oameni prin intermediul internetului. Acesta cuprinde infrastructura fizică a tehnologiilor digitale (linii de bandă largă, routere), dispozitivele, care sunt utilizate pentru acces (calculatoare, smartphone-uri), resursele/ tehnologiile care oferă funcționalitatea ei (IoT, data analytics cloud computing, Big Data, AI etc.).	Prat, 2017	Economia digitală este o economie bazată pe utilizarea tehnologiilor informaționale.	G20 DETF, 2018, p. 25	Economia digitală se caracterizează prin conectivitate între utilizatori și dispozitive, precum și convergența părților, anterior distincte, ale ecosistemelor de comunicare, precum rețele fixe și wireless, voce și date, telecomunicații.	Comisia Europeană, 2019	Economia digitală este o economie bazată pe tehnologii digitale.	Linn, 2022, p. 3	Economia digitală constituie economia care produce bunuri și servicii utilizând tehnologiile digitale, inducând fluxuri tehnologice complexe.	Tabelul 1.1. Abordări conceptuale ale economiei digitale <table border="1"> <thead> <tr> <th>Sursa</th><th>Definiția</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Kling, Lamb, 2000, p. 297</td><td>Economia digitală include bunurile și serviciile, a căror dezvoltare, vânzare, stocare, necesită utilizarea tehnologiilor informaționale.</td></tr> <tr> <td>OECD, 2013, p. 1</td><td>Economia digitală permite realizarea comerțului cu bunuri și servicii prin intermediul comerțului electronic.</td></tr> <tr> <td>Knickrehm, 2016, p. 2</td><td>Economia digitală reprezintă ponderea producției economice totale derivate dintr-un număr de intrări „digitale” largi. Aceste intrări digitale includ competențe digitale, echipamente digitale [...], bunuri și servicii digitale intermediare utilizate în producție.</td></tr> <tr> <td>Dahlman, 2016, p. 11</td><td>Economia digitală constă în utilizarea unui ansamblu de tehnologii în diverse activități economice și sociale, desfășurate de oameni prin intermediul internetului. Acesta cuprinde infrastructura fizică a tehnologiilor digitale (linii de bandă largă, routere), dispozitivele, care sunt utilizate pentru acces (calculatoare, smartphone-uri), resursele/ tehnologiile care oferă funcționalitatea ei (IoT, data analytics cloud computing, Big Data, AI etc.).</td></tr> <tr> <td>Prat, 2017</td><td>Economia digitală este o economie bazată pe utilizarea tehnologiilor informaționale.</td></tr> <tr> <td>G20 DETF, 2018, p. 25</td><td>Economia digitală se caracterizează prin conectivitate între utilizatori și dispozitive, precum și convergența părților, anterior distincte, ale ecosistemelor de comunicare, precum rețele fixe și wireless, voce și date, telecomunicații.</td></tr> <tr> <td>Comisia Europeană, 2019</td><td>Economia digitală este o economie bazată pe tehnologii digitale.</td></tr> <tr> <td>Linn, 2022, p. 3</td><td>Economia digitală constituie economia care produce bunuri și servicii utilizând tehnologiile digitale, inducând fluxuri tehnologice complexe.</td></tr> </tbody> </table> <i>Sursa: elaborat în baza definițiilor cercetătorilor</i>	Sursa	Definiția	Kling, Lamb, 2000, p. 297	Economia digitală include bunurile și serviciile, a căror dezvoltare, vânzare, stocare, necesită utilizarea tehnologiilor informaționale.	OECD, 2013, p. 1	Economia digitală permite realizarea comerțului cu bunuri și servicii prin intermediul comerțului electronic.	Knickrehm, 2016, p. 2	Economia digitală reprezintă ponderea producției economice totale derivate dintr-un număr de intrări „digitale” largi. Aceste intrări digitale includ competențe digitale, echipamente digitale [...], bunuri și servicii digitale intermediare utilizate în producție.	Dahlman, 2016, p. 11	Economia digitală constă în utilizarea unui ansamblu de tehnologii în diverse activități economice și sociale, desfășurate de oameni prin intermediul internetului. Acesta cuprinde infrastructura fizică a tehnologiilor digitale (linii de bandă largă, routere), dispozitivele, care sunt utilizate pentru acces (calculatoare, smartphone-uri), resursele/ tehnologiile care oferă funcționalitatea ei (IoT, data analytics cloud computing, Big Data, AI etc.).	Prat, 2017	Economia digitală este o economie bazată pe utilizarea tehnologiilor informaționale.	G20 DETF, 2018, p. 25	Economia digitală se caracterizează prin conectivitate între utilizatori și dispozitive, precum și convergența părților, anterior distincte, ale ecosistemelor de comunicare, precum rețele fixe și wireless, voce și date, telecomunicații.	Comisia Europeană, 2019	Economia digitală este o economie bazată pe tehnologii digitale.	Linn, 2022, p. 3	Economia digitală constituie economia care produce bunuri și servicii utilizând tehnologiile digitale, inducând fluxuri tehnologice complexe.
Sursa	Definiția																																				
Kling, Lamb, 2000, p. 297	Economia digitală include bunurile și serviciile, a căror dezvoltare, vânzare, stocare, necesită utilizarea tehnologiilor informaționale.																																				
OECD, 2013, p. 1	Economia digitală permite realizarea comerțului cu bunuri și servicii prin intermediul comerțului electronic.																																				
Knickrehm, 2016, p. 2	Economia digitală reprezintă ponderea producției economice totale derivate dintr-un număr de intrări „digitale” largi. Aceste intrări digitale includ competențe digitale, echipamente digitale [...], bunuri și servicii digitale intermediare utilizate în producție.																																				
Dahlman, 2016, p. 11	Economia digitală constă în utilizarea unui ansamblu de tehnologii în diverse activități economice și sociale, desfășurate de oameni prin intermediul internetului. Acesta cuprinde infrastructura fizică a tehnologiilor digitale (linii de bandă largă, routere), dispozitivele, care sunt utilizate pentru acces (calculatoare, smartphone-uri), resursele/ tehnologiile care oferă funcționalitatea ei (IoT, data analytics cloud computing, Big Data, AI etc.).																																				
Prat, 2017	Economia digitală este o economie bazată pe utilizarea tehnologiilor informaționale.																																				
G20 DETF, 2018, p. 25	Economia digitală se caracterizează prin conectivitate între utilizatori și dispozitive, precum și convergența părților, anterior distincte, ale ecosistemelor de comunicare, precum rețele fixe și wireless, voce și date, telecomunicații.																																				
Comisia Europeană, 2019	Economia digitală este o economie bazată pe tehnologii digitale.																																				
Linn, 2022, p. 3	Economia digitală constituie economia care produce bunuri și servicii utilizând tehnologiile digitale, inducând fluxuri tehnologice complexe.																																				
Sursa	Definiția																																				
Kling, Lamb, 2000, p. 297	Economia digitală include bunurile și serviciile, a căror dezvoltare, vânzare, stocare, necesită utilizarea tehnologiilor informaționale.																																				
OECD, 2013, p. 1	Economia digitală permite realizarea comerțului cu bunuri și servicii prin intermediul comerțului electronic.																																				
Knickrehm, 2016, p. 2	Economia digitală reprezintă ponderea producției economice totale derivate dintr-un număr de intrări „digitale” largi. Aceste intrări digitale includ competențe digitale, echipamente digitale [...], bunuri și servicii digitale intermediare utilizate în producție.																																				
Dahlman, 2016, p. 11	Economia digitală constă în utilizarea unui ansamblu de tehnologii în diverse activități economice și sociale, desfășurate de oameni prin intermediul internetului. Acesta cuprinde infrastructura fizică a tehnologiilor digitale (linii de bandă largă, routere), dispozitivele, care sunt utilizate pentru acces (calculatoare, smartphone-uri), resursele/ tehnologiile care oferă funcționalitatea ei (IoT, data analytics cloud computing, Big Data, AI etc.).																																				
Prat, 2017	Economia digitală este o economie bazată pe utilizarea tehnologiilor informaționale.																																				
G20 DETF, 2018, p. 25	Economia digitală se caracterizează prin conectivitate între utilizatori și dispozitive, precum și convergența părților, anterior distincte, ale ecosistemelor de comunicare, precum rețele fixe și wireless, voce și date, telecomunicații.																																				
Comisia Europeană, 2019	Economia digitală este o economie bazată pe tehnologii digitale.																																				
Linn, 2022, p. 3	Economia digitală constituie economia care produce bunuri și servicii utilizând tehnologiile digitale, inducând fluxuri tehnologice complexe.																																				

Analizând abordările cercetătorilor și ale organismelor internaționale, remarcăm complexitatea conceptului de economie digitală, care include integrarea, în sistemele de afaceri, a unui ansamblu de tehnologii informaționale moderne, precum 5G, Big Data, AI, Cloud Computing, Realitatea virtuală, Realitatea augmentată etc. care permit obținerea de bunuri și servicii digitale, prin prisma noilor modele de afaceri. Ca urmare a evoluției economiei digitale, s-au produs mutații profunde, privind structura și factorii input-ului economiei naționale, precum și cele ale output-ului.

În consecință, evidențiem ascensiunea de la resursele tradiționale utilizate în cadrul afacerilor, la resursele digitale moderne, care asigură funcționalitatea economiei digitale. În urma abordărilor oferite de către cercetătorii din domeniu, relevăm elementele și caracteristicile economiei digitale, care sunt reprezentate schematic în figura 1. Analizând conținutul figurii, observăm că principalele resurse utilizate în economia digitală sunt cele mai moderne tehnologii informaționale, precum 5G, Cloud Computing, IoT, Inteligența artificială, Realitatea virtuală, Realitatea augmentată, Identitatea virtuală, Aplicații și programe informaționale, care sunt valorificate de agenții economici în vederea producerii de bunuri și servicii menite să satisfacă așteptările clienților la cel mai înalt nivel.

Analizând abordările cercetătorilor și ale organismelor internaționale, remarcăm complexitatea conceptului de economie digitală, care include integrarea, în sistemele de afaceri, a unui ansamblu de tehnologii informaționale moderne, precum 5G, Big Data, AI, Cloud Computing, Realitatea virtuală, Realitatea augmentată etc. care permit obținerea de bunuri și servicii digitale, prin prisma noilor modele de afaceri. Ca urmare a evoluției economiei digitale, s-au produs mutații profunde, privind structura și factorii input-ului economiei naționale, precum și cele ale output-ului.

În consecință, evidențiem ascensiunea de la resursele tradiționale utilizate în cadrul afacerilor, la resursele digitale moderne, care asigură funcționalitatea economiei digitale. În urma abordărilor oferite de către cercetătorii din domeniu, relevăm elementele și caracteristicile economiei digitale, care sunt reprezentate schematic în în fig. 1.1. . Analizând conținutul figurii, observăm că principalele resurse utilizate în economia digitală sunt cele mai moderne tehnologii informaționale, precum 5G, Cloud Computing, IoT, Inteligența artificială, Realitatea virtuală, Realitatea augmentată, Identitatea virtuală, Aplicații și programe informaționale, care sunt valorificate de agenții economici în vederea producerii de bunuri și servicii menite să satisfacă așteptările clienților la cel mai înalt nivel.

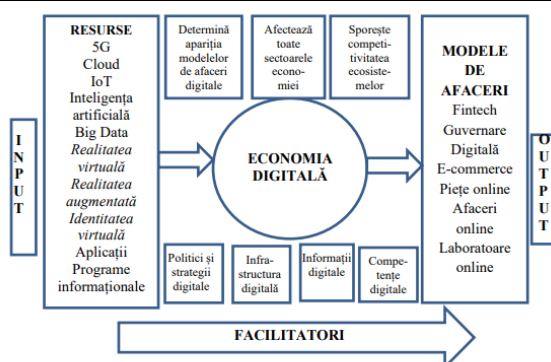

Figura 1. Elementele și funcționalitatea economiei digitale
Sursa: elaborată de autor

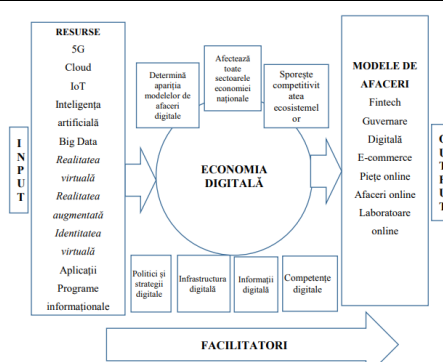

Fig. 1.1. Elementele și funcționalitatea economiei digitale
Sursa: elaborată de autor

Principalii facilitatori, care asigură dezvoltarea economiei digitale și funcționarea ei, sunt:
– **politicile și strategiile digitale adoptate de organele de resort** – pentru a putea asigura funcționarea eficientă și dezvoltarea economiei digitale, apare necesitatea de a adopta, la nivel internațional, pe de o parte, dar și național, pe de altă parte, strategii eficiente de care ar

Principalii facilitatori, care asigură dezvoltarea economiei digitale și funcționarea ei, sunt:
– **politicile și strategiile digitale adoptate de organele de resort** – pentru a putea asigura funcționarea eficientă și dezvoltarea economiei digitale, apare necesitatea de a adopta, la nivel internațional, pe de o parte, dar și național, pe de altă parte, strategii

Încuraja digitalizarea proceselor, în toate domeniile de activitate, precum și ar valorifica potențialul de digitalizare a afacerilor.

– **consolidarea infrastructurii digitale** – un factor care contribuie asupra dezvoltării economiei digitale este dezvoltarea infrastructurii digitale, care ar permite digitalizarea proceselor din toate sectoarele economiei naționale. Totodată, conectarea la internet, devine și el un factor decisiv al dezvoltării economiei digitale. Pe lângă aceasta, un alt facilitator care asigură dezvoltarea economiei digitale este utilizarea echipamentelor software și hardware, pe de o parte, dar și a programelor și aplicațiilor digitale, care contribuie la integrarea cu succes a tehnologiilor informaționale în economie.

– **crearea și dezvoltarea informațiilor digitale** – pentru a putea asigura dezvoltarea economiei digitale, apare necesitatea de a dezvolta și utiliza, la scară largă, informațiile digitale, care, la rândul său, contribuie la consolidarea digitalizării proceselor în cadrul economiilor naționale. Așadar, digitalizarea informațiilor, devine un factor decisiv al dezvoltării economiei digitale.

– **formarea competențelor și abilităților digitale** – pe lângă toți ceilalți factori, care asigură dezvoltarea cu succes a economiei digitale nuanțată anterior, dezvoltarea competențelor digitale este un factor vital al creării și consolidării economiei digitale. Astfel, datorită dezvoltării competențelor digitale, oamenii pot crea și implementa diverse produse și servicii digitale [4, p. 6].

Dezvoltarea economiei digitale a marcat profund funcționalitatea economiilor naționale și a perturbat modelele de afaceri tradiționale, generând noi fluxuri informaționale, oportunități de dezvoltare, pe de o parte, dar și riscuri și amenințări, pe de altă parte. Principalele avantaje ale economiei digitale sunt sintetizate în figura 2.

eficiente de care ar încuraja digitalizarea proceselor, în toate domeniile de activitate, precum și ar valorifica potențialul de digitalizare a afacerilor.

– **consolidarea infrastructurii digitale** – un factor care contribuie asupra dezvoltării economiei digitale este dezvoltarea infrastructurii digitale, care ar permite digitalizarea proceselor din toate sectoarele economiei naționale. Totodată, conectarea la internet, devine și el un factor decisiv al dezvoltării economiei digitale. Pe lângă aceasta, un alt facilitator care asigură dezvoltarea economiei digitale este utilizarea echipamentelor software și hardware, pe de o parte, dar și a programelor și aplicațiilor digitale, care contribuie la integrarea cu succes a tehnologiilor informaționale în economie.

– **crearea și dezvoltarea informațiilor digitale** – pentru a putea asigura dezvoltarea economiei digitale, apare necesitatea de a dezvolta și utiliza, la scară largă, informațiile digitale, care, la rândul său, contribuie la consolidarea digitalizării proceselor în cadrul economiilor naționale. Așadar, digitalizarea informațiilor, devine un factor decisiv al dezvoltării economiei digitale.

– **formarea competențelor și abilităților digitale** – pe lângă toți ceilalți factori, care asigură dezvoltarea cu succes a economiei digitale nuanțată anterior, dezvoltarea competențelor digitale este un factor vital al creării și consolidării economiei digitale. Astfel, datorită dezvoltării competențelor digitale, oamenii pot crea și implementa diverse produse și servicii digitale (Linn, 2022, p. 6).

Dezvoltarea economiei digitale a marcat profund funcționalitatea economiilor naționale și a perturbat modelele de afaceri tradiționale, generând noi fluxuri informaționale, oportunități de dezvoltare, pe de o parte, dar și riscuri și amenințări, pe de altă parte. Principalele avantaje ale economiei digitale sunt sintetizate în fig. 1.2.

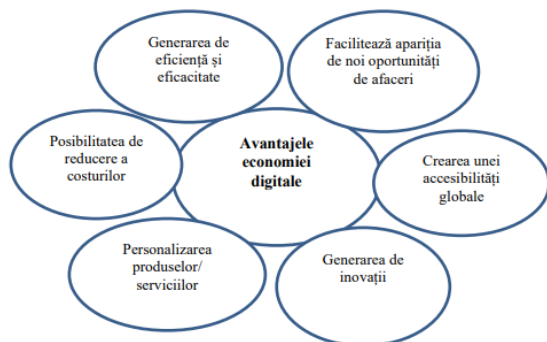

Figura 2. Principalele avantaje ale economiei digitale
Sursa: [4].

Fig. 1.2. Principalele avantaje ale economiei digitale

Sursa: LYNN, T.G., CONWAY, E., ROSATI, P. *The digital economy and digital business*. (2022). Disponibil: https://www.researchgate.net/publication/358517176_The_Digital_Economy_and_Digital_Business

Principalele avantaje ale economiei digitale sunt următoarele:

1. Generarea de eficiență și eficacitate sporită: implementarea tehnologiilor informaționale ajută la creșterea calității, eficienței și eficacității proceselor, de rând cu reducerea semnificativă a timpului și a costurilor suportate. Pe lângă aceasta, automatizarea permite optimizarea proceselor, reducerea erorilor, a impactului factorului uman asupra proceselor.
2. Crearea unei accesibilități globale: dezvoltarea economiei digitale oferă posibilitatea ca bunurile și serviciile produse/prestate, să poată fi accesate din orice colț al lumii, reducând, astfel, orice limite și granițe. Această oportunitate este una extrem de favorabilă pentru țările cu economii emergente, pentru care economia digitală consolidează demersul de aliniere la economia globală.
3. Generarea de inovații: utilizarea cu succes a tehnologiilor digitale oferă posibilitatea și încurajează generarea de inovații care permit creșterea eficienței și eficacității companiilor. Totodată, IMM-urile au posibilitatea de a accesa produse și servicii de pe piața globală, astfel, oferindu-le posibilitatea de a se integra, mult mai ușor, la economia globală.
4. Producerea de produse/ servicii personalizate: procesarea informațiilor digitale facilitează demersul de generare a produselor/ serviciilor personalizate, astfel încât așteptările clienților să fie satisfăcute la cel mai înalt nivel. Datorită personalizării produselor/ serviciilor, IMM-urile pot crește satisfacția clienților săi și, astfel, crește loialitatea clienților.
5. Economii de scară și reducerea costurilor: economia digitală permite companiilor să atingă un număr mare de clienți fără a suporta

Principalele avantaje ale economiei digitale sunt următoarele:

1. Generarea de eficiență și eficacitate sporită: implementarea tehnologiilor informaționale ajută la creșterea calității, eficienței și eficacității proceselor, de rând cu reducerea semnificativă a timpului și a costurilor suportate. Pe lângă aceasta, automatizarea permite optimizarea proceselor, reducerea erorilor, a impactului factorului uman asupra proceselor.
2. Crearea unei accesibilități globale: dezvoltarea economiei digitale oferă posibilitatea ca bunurile și serviciile produse/prestate, să poată fi accesate din orice colț al lumii, reducând, astfel, orice limite și granițe. Această oportunitate este una extrem de favorabilă pentru țările cu economii emergente, pentru care economia digitală consolidează demersul de aliniere la economia globală.
3. Generarea de inovații: utilizarea cu succes a tehnologiilor digitale oferă posibilitatea și încurajează generarea de inovații care permit creșterea eficienței și eficacității companiilor. Totodată, IMM-urile au posibilitatea de a accesa produse și servicii de pe piața globală, astfel, oferindu-le posibilitatea de a se integra, mult mai ușor, la economia globală.
4. Producerea de produse/ servicii personalizate: procesarea informațiilor digitale facilitează demersul de generare a produselor/ serviciilor personalizate, astfel încât așteptările clienților să fie satisfăcute la cel mai înalt nivel. Datorită personalizării produselor/ serviciilor, IMM-urile pot crește satisfacția clienților săi și, astfel, crește loialitatea clienților.
5. Economii de scară și reducerea costurilor: economia digitală permite companiilor să atingă un număr mare de clienți fără a suporta

costuri suplimentare. Costurile de producție și distribuție pot fi reduse prin intermediul tehnologiilor digitale, precum producția la comandă și livrarea digitală a produselor. 6. Generarea de noi oportunități de afaceri: dezvoltarea economiei digitale oferă posibilitatea și facilitează apariția de noi oportunități, modele de afaceri, care intensifică prezența globală a afacerilor pe piață. Totodată, noile modele de afaceri sunt focusate pe client, pe studierea și satisfacerea la maxim a necesităților clienților. În consecință, remarcăm că economia digitală produce multiple avantaje pentru afaceri, fapt ce oferă posibilitatea valorificării lor în creșterea și dezvoltarea modelelor de afaceri adaptate necesităților clienților, generarea de produse și servicii individualizate, conform așteptărilor clienților. Pe lângă toate acestea, economia digitală deschide multiple oportunități de integrare a întreprinderilor pe noi piețe de desfacere, oferă oportunitatea de interacțiune cu noi stakeholderi, posibilitatea de interacțiune cu parteneri de afaceri de pe piața globală. Concomitent cu avantajele generate, economia digitală oferă posibilitatea de creștere a notorietății și vizibilității companiilor, ca urmare a prezenței online a companiilor. Pe lângă multiplele avantaje provocate de economia digitală, evidențiem și anumite dezavantaje sau amenințări, redate schematic în figura 3.	costuri suplimentare. Costurile de producție și distribuție pot fi reduse prin intermediul tehnologiilor digitale, precum producția la comandă și livrarea digitală a produselor. 6. Generarea de noi oportunități de afaceri: dezvoltarea economiei digitale oferă posibilitatea și facilitează apariția de noi oportunități, modele de afaceri, care intensifică prezența globală a afacerilor pe piață. Totodată, noile modele de afaceri sunt focusate pe client, pe studierea și satisfacerea la maxim a necesităților clienților. În consecință, remarcăm că economia digitală produce multiple avantaje pentru afaceri, fapt ce oferă posibilitatea valorificării lor în creșterea și dezvoltarea modelelor de afaceri adaptate necesităților clienților, generarea de produse și servicii individualizate, conform așteptărilor clienților. Pe lângă toate acestea, economia digitală deschide multiple oportunități de integrare a întreprinderilor pe noi piețe de desfacere, oferă oportunitatea de interacțiune cu noi stakeholderi, posibilitatea de interacțiune cu parteneri de afaceri de pe piața globală. Concomitent cu avantajele generate, economia digitală oferă posibilitatea de creștere a notorietății și vizibilității companiilor, ca urmare a prezenței online a companiilor. Pe lângă multiplele avantaje provocate de economia digitală, evidențiem și anumite dezavantaje sau amenințări, redate schematic în fig. 1.3.
Principalele dezavantaje generate de dezvoltarea economiei digitale sunt: 1. Schimbarea cerințelor față de locurile de muncă: implementarea cu succes a tehnologiilor informaționale în mediul de afaceri, produce schimbări semnificative asupra locurilor de muncă, dat fiind faptul că implementarea tehnologiilor la locul de muncă implică dezvoltarea de competențe digitale în rândul angajaților. 2. Dependența excesivă de tehnologiile digitale: utilizarea informațiilor digitale, de rând cu digitalizarea proceselor creează o dependență de accesibilitatea la internet, de prezența softurilor și aplicațiilor, de funcționalitatea elementelor hardware, care, deseori, implică numeroase riscuri pentru mediul de afaceri, precum: atacurile cibernetice, securitatea datelor personale ale	Principalele dezavantaje generate de dezvoltarea economiei digitale sunt: 1. Schimbarea cerințelor față de locurile de muncă: implementarea cu succes a tehnologiilor informaționale în mediul de afaceri, produce schimbări semnificative asupra locurilor de muncă, dat fiind faptul că implementarea tehnologiilor la locul de muncă implică dezvoltarea de competențe digitale în rândul angajaților. 2. Dependența excesivă de tehnologiile digitale: utilizarea informațiilor digitale, de rând cu digitalizarea proceselor creează o dependență de accesibilitatea la internet, de prezența softurilor și aplicațiilor, de funcționalitatea elementelor hardware, care, deseori, implică numeroase riscuri pentru mediul de afaceri, precum: atacurile cibernetice, securitatea datelor personale ale

stakeholderilor companiei.

3. Reducerea amprentei factorului uman: dezvoltarea economiei digitale contribuie la consolidarea interacțiunilor digitale, astfel reducând incidența interacțiunii umane, respectiv contribuind la creșterea distanței umane. Totodată, unul dintre efectele dezvoltării economiei digitale poate fi apariția izolării sociale.

4. Încurajarea dezvoltării inegalităților digitale: consolidarea dezvoltării economiei digitale contribuie la apariția anumitor riscuri de inegalitate în valorificarea beneficiilor generate de dezvoltarea economiei digitale. Astfel, lipsa accesului la tehnologiile informaționale reduce din posibilitățile de valorificare a beneficiilor economiei digitale.

5. Confidențialitatea și securitatea datelor personale: unul dintre cele mai semnificative dezavantaje generate de dezvoltarea economiei digitale este securitatea datelor care este un adevărat pericol pentru economiile naționale.

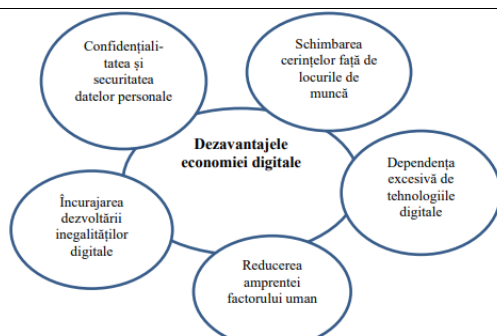

Figura 3. Principalele dezavantaje ale economiei digitale
Sursa: [4]

stakeholderilor companiei.

3. Reducerea amprentei factorului uman: dezvoltarea economiei digitale contribuie la consolidarea interacțiunilor digitale, astfel reducând incidența interacțiunii umane, respectiv contribuind la creșterea distanței umane. Totodată, unul dintre efectele dezvoltării economiei digitale poate fi apariția izolării sociale.

4. Încurajarea dezvoltării inegalităților digitale: consolidarea dezvoltării economiei digitale contribuie la apariția anumitor riscuri de inegalitate în valorificarea beneficiilor generate de dezvoltarea economiei digitale. Astfel, lipsa accesului la tehnologiile informaționale reduce din posibilitățile de valorificare a beneficiilor economiei digitale.

5. Confidențialitatea și securitatea datelor personale: unul dintre cele mai semnificative dezavantaje generate de dezvoltarea economiei digitale este securitatea datelor care este un adevărat pericol pentru economiile naționale.

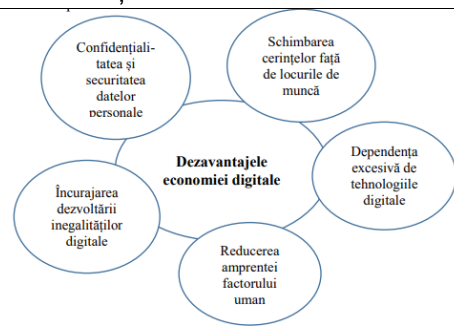

Fig. 1.3. Principalele dezavantaje ale economiei digitale

Sursa: LYNN, T.G., CONWAY, E., ROSATI, P. *The digital economy and digital business*. (2022). Disponibil: https://www.researchgate.net/publication/358517176_The_Digital_Economy_and_Digital_Business

Concluzii

Analizând multiplele avantaje și dezavantaje, generate de dezvoltarea economiei digitale, remarcăm faptul că întreprinderile mari se integrează rapid în economia digitală, datorită capacității lor de care dispun. Întreprinderile mari plasează investiții importante în consolidarea infrastructurii digitale, prin achiziția de noi elemente hardware și software, precum și în digitalizarea proceselor din cadrul companiilor, care le-ar permite optimizarea proceselor, prin utilizarea tehnologiilor digitale moderne. Pe lângă investiții, companiile mari dispun de capital uman competent, datorită dezvoltării competențelor și abilităților angajaților lor, în utilizarea tehnologiilor informaționale. Drept urmare, potențialul integrării companiilor mari în economia digitală

Analizând multiplele avantaje și dezavantaje, generate de dezvoltarea economiei digitale, remarcăm faptul că întreprinderile mari se integrează rapid în economia digitală, datorită capacității lor de care dispun. Întreprinderile mari plasează investiții importante în consolidarea infrastructurii digitale, prin achiziția de noi elemente hardware și software, precum și în digitalizarea proceselor din cadrul companiilor, care le-ar permite optimizarea proceselor, prin utilizarea tehnologiilor digitale moderne. Pe lângă investiții, companiile mari dispun de capital uman competent, datorită dezvoltării competențelor și abilităților angajaților lor, în utilizarea tehnologiilor informaționale. Drept urmare, potențialul integrării companiilor mari

este unul important.

Pe de altă parte, IMM-urile, datorită numeroaselor vulnerabilități, la care sunt expuse, nu dispun de capacitățile necesare de integrare în economia digitală. Principalele provocări, cu care se confruntă IMM-urile în integrarea în economia digitală, sunt:

1. Infrastructură digitală slab dezvoltată: întreprinderile mici și mijlocii, deseori, au o infrastructură nepregătită, fapt ce reduce din oportunitățile de consolidare a dezvoltării economiei digitale.
2. Acces redus la finanțare: întreprinderile mici și mijlocii devin vulnerabile în valorificarea cu succes a oportunităților de finanțare, dat fiind faptul că nu dispun de un potențial de atragere și valorificare a alternativelor de finanțare. Așa cum, de cele mai dese ori, investitorii se concentrează, de cele mai dese ori, pe companiile mari, IMM-urile rămân vulnerabile în atragerea fondurilor de investiții.
3. Competențe digitale slab dezvoltate: așa cum IMM-urile dispun de un potențial redus de atragere a investițiilor, aceasta contribuie la lipsa sau insuficiența competențelor digitale dezvoltate în rândul angajaților, fapt ce reduce oportunitățile de creare a produselor digitale.
4. Acces redus la noi piețe: așa cum IMM-urile dispun de un potențial redus de finanțare, aceasta influențează negativ asupra accesului lor pe noi piețe.

În final, remarcăm faptul că economia digitală este o economie a secolului XXI, un concept dinamic și complex, fundamentat ca urmare a apariției internetului și dezvoltării tehnologiilor informaționale. Economia digitală generează multiple avantaje și oportunități pentru mediul de afaceri, precum eficiență și eficacitate, inovație, adaptabilitate sporită, personalizarea produselor și serviciilor, înregistrarea economiilor de scară. Pe lângă toate avantajele, economia digitală implică și multiple amenințări, precum: dependența de tehnologiile informaționale și conexiunea la internet, securitatea datelor și sporirea discriminării digitale. Deși economia digitală este un concept apărut recent, ea manifestă un impact semnificativ asupra mediului de afaceri, facilitează organizarea proceselor,

în economia digitală este unul important.

Pe de altă parte, IMM-urile, datorită numeroaselor vulnerabilități, la care sunt expuse, nu dispun de capacitățile necesare de integrare în economia digitală. Principalele provocări, cu care se confruntă IMM-urile în integrarea în economia digitală, sunt:

1. Infrastructură digitală slab dezvoltată: întreprinderile mici și mijlocii, deseori, au o infrastructură nepregătită, fapt ce reduce din oportunitățile de consolidare a dezvoltării economiei digitale.
2. Acces redus la finanțare: întreprinderile mici și mijlocii devin vulnerabile în valorificarea cu succes a oportunităților de finanțare, dat fiind faptul că nu dispun de un potențial de atragere și valorificare a alternativelor de finanțare. Așa cum, de cele mai dese ori, investitorii se concentrează, de cele mai dese ori, pe companiile mari, IMM-urile rămân vulnerabile în atragerea fondurilor de investiții.
3. Competențe digitale slab dezvoltate: așa cum IMM-urile dispun de un potențial redus de atragere a investițiilor, aceasta contribuie la lipsa sau insuficiența competențelor digitale dezvoltate în rândul angajaților, fapt ce reduce oportunitățile de creare a produselor digitale.
4. Acces redus la noi piețe: așa cum IMM-urile dispun de un potențial redus de finanțare, aceasta influențează negativ asupra accesului lor pe noi piețe (Interreg Europe, 2020).

În final, remarcăm faptul că economia digitală este o economie a secolului XXI, un concept dinamic și complex, fundamentat ca urmare a apariției internetului și dezvoltării tehnologiilor informaționale. Economia digitală generează multiple avantaje și oportunități pentru mediul de afaceri, precum eficiență și eficacitate, inovație, adaptabilitate sporită, personalizarea produselor și serviciilor, înregistrarea economiilor de scară. Pe lângă toate avantajele, economia digitală implică și multiple amenințări, precum: dependența de tehnologiile informaționale și conexiunea la internet, securitatea datelor și sporirea discriminării digitale. Deși economia digitală este un concept apărut recent, ea manifestă un impact semnificativ asupra mediului de afaceri, facilitează organizarea proceselor,

desfășurarea tranzacțiilor, prin intermediul fluxurilor integrate de date în format digital.	desfășurarea tranzacțiilor, prin intermediul fluxurilor integrate de date în format digital.
--	--

În tabelul 1. Abordări conceptuale ale economiei digitale - sunt indicate definiții ale unor autori, la care nu este dată sursa în bibliografie:

Kling, Lamb, 2000 – nu există așa sursă în bibliografie.

OECD, 2013 – nu există așa sursă în bibliografie.

Knickrehm, 2016 – nu există așa sursă în bibliografie.

Dahlman, 2016 – nu există așa sursă în bibliografie.

Prat, 2017 - nu există așa sursă în bibliografie.

G20 DETF, 2018, p. 25 – nu există așa sursă în bibliografie..

Comisia Europeană, 2019 – nu există așa sursă în bibliografie.

Linn, 2022, p. 3 – nu există așa sursă în bibliografie.

De fapt **conținutul tabelului este preluat din tabelul 4.1.** de la sursa

<https://www.researchgate.net/publication/358517176> The Digital Economy and Digital Business

Anexa 2. Exemple de plagiat într-un articol din documente / rapoarte UE

SUSLENCO, Alina, CORBU, Viorel. The energy situation of the eu: challenges and perspectives . In: <i>Economia Contemporană</i> , 2023, vol. 8, nr. 2, pp. 117-124. ISSN 2537-4222.	Alte surse https://ieecp.org/wp-content/uploads/2023/02/Study-Powering-our-buildings-FIRE-IEECP-v1.0.pdf
In 2020, the primary energy consumption fell to its lowest level since full data records were available (1,236 million tonnes of oil equivalent (Mtoe)). This is 5.8% below the EU efficiency target for 2020 (not more than 1 312 Mtoe primary energy consumption) and 9.6% above the EU 2030 target (not more than 1 128 Mtoe). The final energy consumption also fell significantly (to 907 Mtoe), 5.4% below the 2020 target (not more than 959 Mtoe final energy consumption) and 7.2% above the 2030 target (not more than 846 Mtoe).	In 2020, primary energy consumption dropped to its lowest level since full records have been available (1,236 million tonnes of oil equivalent (Mtoe)). This is 5.8% below the EU 2020 efficiency target (no more than 1 312 Mtoe primary energy consumption) and 9.6% above the EU 2030 target (no more than 1 128 Mtoe). Final energy consumption also saw a significant decrease (to 907 Mtoe), 5.4% below the 2020 target (no more than 959 Mtoe final energy consumption) and 7.2% above the 2030 target (no more than 846 Mtoe).
Analysing the energy efficiency trend over the last ten years at the EU level, primary energy consumption decreased steadily from 2011 to 2014, then increased until 2017, before decreasing again in 2018 and 2019. Final energy consumption, has also decreased continuously from 2010 in order to achieve its closest level, its target of 2014, then increased until 2018 to decrease again in 2019.	Looking at the energy efficiency trend in the past ten years, primary energy consumption declined steadily in the period 2011 to 2014, then increased until 2017 before declining again in 2018 and 2019. Final energy consumption also decreased continuously starting from 2010 to reach the level closest to the target in 2014, then increased until 2018 to decrease again in 2019.
Between 2019 and 2020, the primary and the final energy consumption have registered significant drops, largely due to restrictions related to COVID-19. Primary consumption decreased by 8.7%, a historic decrease, and the final energy consumption by 8.0%, a major decrease since 2009.	Between 2019 and 2020, however, primary and final energy consumption recorded significant decreases, largely due to the Covid-19 related restrictions. Primary consumption fell by 8.7%, an historical drop, and final energy consumption by 8.0%, the largest fall since 2009.
Compared to 2010, primary energy consumption decreased in 25 Member States by 20% or more in Greece (-28%), Danmark (-23%), Estonia (-22%), Italy (-21%) and Malta (-20%). Final energy consumption fell in 21 Member States, with the largest decreases in Greece (-25%) and Italy (-20%) (Figure 1.) (EUROSTAT, 2022).	Compared to 2010, primary energy consumption fell in 25 Member States, with decreases of 20% or more in Greece (-28%), Denmark (-23%), Estonia (-22%), Italy (-21%) and Malta (-20%). Final energy consumption decreased in 21 Member States, with the largest reductions in Greece (-25%) and Italy (-20%).
	https://ec.europa.eu/eurostat/cache/infographs/energy_2022/bloc-4c.html?lang=en
4. Share of energy from renewable sources in the EU states At the EU level, the share of renewable energy sources in energy consumption has steadily increased from 9.6% in 2004 to 22.1% in 2020, thus exceeding the EU target of 20% renewables by 2020,	What is the share of renewable energy in the EU? At EU level, the share of renewable energy in energy consumption increased steadily from 9.6 % in 2004 to 22.1 % in 2020, thus exceeding the EU target of 20 % renewables by 2020.

the new EU target for 2030 is 32% (EUROSTAT, 2022). Of the member states, Sweden had the highest share of renewables (60.1% of energy consumption) in 2020, followed by Finland (43.8%) and Latvia (42.1%). Whereas, Malta (10.7%), Luxembourg (11.7%) and Belgium (13.0%) recorded the lowest shares of renewable sources in energy consumption. The differences come from the variations in the endowment with natural resources, especially in the potential to build hydropower plants and in the availability of the biomass. All Member States increased their share of energy from renewable sources between 2004 and 2020, with seventeen doubling their share.	The new EU target for 2030 is 32 % (the target is under revision). Sweden had by far the highest share of renewables (60.1 % of energy consumption) in 2020, followed by Finland (43.8 %) and Latvia (42.1 %). In contrast, Malta (10.7 %), Luxembourg (11.7 %) and Belgium (13.0 %) registered the lowest shares of renewables in energy consumption. Differences stem from variations in the endowment with natural resources, mostly in the potential for building hydropower plants and in the availability of biomass. All Member States increased their renewable energy share between 2004 and 2020, seventeen have at least doubled their share.
https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/117-124_2_2023.pdf	https://ec.europa.eu/eurostat/cache/infographs/energy_2022/bloc-3c.html?lang=en
6. Dynamics of electricity and natural gas prices in EU member states Researching the electricity prices in the EU in 2020, we can see that the highest household electricity prices are in Denmark and Germany. In order to compare the electricity and gas prices between Member States, national prices have been converted into euros. In the second half of 2021, the household electricity prices were the highest in Denmark (€34 per 100 kWh), Germany (€32 per 100 kWh), Belgium and Ireland (both €30 per 100 kWh), while the lowest prices were recorded in Hungary (10 EUR for 100 kWh) and Bulgaria (11 EUR for 100 kWh). Taxes accounted for more than half of the price of electricity in Denmark and Germany, while their share was the lowest in the Netherlands, where the value was negative (-3%), followed by almost 6% in Malta, 17% in Bulgaria and 19% in Ireland (Figure 5.) (EUROSTAT, 2022). Natural gas prices for household consumers were highest in Sweden (€19 per 100 kWh), Denmark (€12 per 100 kWh), the Netherlands and Spain (both €11 per 100 kWh) and lowest in Hungary (€3 per 100 kWh), Croatia, Lithuania, Slovakia and Latvia (€4 per 100 kWh each). The share of taxes and duties in the price of gas was the highest in the Netherlands (58%) and the lowest in Greece (6%).	How much does the energy we consume cost? Electricity prices for households highest in Denmark and Germany In order to compare prices of electricity and gas among the Member States, national prices have been converted into euro. In the second half of 2021, <u>household</u> electricity prices, including taxes and levies, were highest in Denmark (EUR 34 per 100 <u>kWh</u>), Germany (EUR 32 per 100 kWh), Belgium and Ireland (both EUR 30 per 100 kWh), while the lowest prices were recorded in Hungary (EUR 10 per 100 kWh) and Bulgaria (EUR 11 per 100 kWh). Taxes and levies accounted for over half of the electricity price in Denmark and Germany, while their share was smallest in the Netherlands, where the value was <u>negative</u> (-3 %), followed by almost 6 % in Malta, 17 % in Bulgaria and 19 % in Ireland. Natural gas prices for <u>household consumers</u>, including taxes and levies, were highest in Sweden (EUR 19 per 100 kWh), Denmark (EUR 12 per 100 kWh), the Netherlands and Spain (both EUR 11 per 100 kWh), and lowest in Hungary (EUR 3 per 100 kWh), Croatia, Lithuania, Slovakia and Latvia (EUR 4 per 100 kWh each). The share of taxes and levies in gas price was highest in the Netherlands (58

Gas prices for non-household consumers are highest in Finland, Sweden and Denmark. For non-household consumers, electricity prices in the second half of 2021 ranged from €22 per 100 kWh in Greece to €8 per 100 kWh in Finland. Natural gas prices for non-household consumers in the second half of 2021 were highest in Finland (€10 per 100 kWh), Sweden and Denmark (€8 per 100 kWh) and lowest in the Czech Republic, Slovakia, Belgium, Portugal and Spain (€3 for 100 kWh each).	%) and lowest in Greece (6 %). Gas prices for non-household consumers highest in Finland, Sweden and Denmark. For <u>non-household consumers</u>, electricity prices (excluding VAT and other recoverable taxes and levies) in the second semester of 2021 ranged from EUR 22 per 100 kWh in Greece to EUR 8 per 100 kWh in Finland. Natural gas prices for <u>non-household consumers</u> (excluding VAT and other recoverable taxes and levies) in the second semester of 2021 were highest in Finland (EUR 10 per 100 kWh), Sweden and Denmark (both EUR 8 per 100 kWh), and lowest in Czechia, Slovakia, Belgium, Portugal and Spain (EUR 3 per 100 kWh each).
	https://ieecp.org/wp-content/uploads/2023/02/Study-Powering-our-buildings-FIRE-IEECP-v1.0.pdf
7. Conclusions 3. Between 2019 and 2020, primary and final energy consumption saw significant declines, largely due to restrictions related to COVID-19. Primary consumption decreased by 8.7%, a historic decrease, and final energy consumption by 8.0%, the largest decrease since 2009.	Between 2019 and 2020, however, primary and final energy consumption recorded significant decreases, largely due to the Covid-19 related restrictions. Primary consumption fell by 8.7%, an historical drop, and final energy consumption by 8.0%, the largest fall since 2009.
	https://ec.europa.eu/eurostat/cache/infographs/energy_2022/bloc-3c.html?lang=en
7. Analysing electricity prices in the EU states, we can mention that in the second half of 2021, household electricity prices were the highest in Denmark (34 EUR for 100 kWh), Germany (32 EUR for 100 kWh), Belgium and Ireland (€30 per 100 kWh), while the lowest prices were recorded in Hungary (€10 per 100 kWh) and Bulgaria (€11 per 100 kWh).	In the second half of 2021, <u>household</u> electricity prices, including taxes and levies, were highest in Denmark (EUR 34 per 100 kWh), Germany (EUR 32 per 100 kWh), Belgium and Ireland (both EUR 30 per 100 kWh), while the lowest prices were recorded in Hungary (EUR 10 per 100 kWh) and Bulgaria (EUR 11 per 100 kWh).

Etc.

Anexa 3. Exemple de citări eronate într-un articol științific

SUSLENCO, Alina. The Contribution of Innovative Changes to the Strategic Development of Universities in the Context of Achieving Sustainability. In: *World Lumen Congress: 2021*, Ed. 17, 26-30 mai 2021, Iași. Iași : Editura LUMEN, 2021, Vol. 17, pp. 611-629. ISBN 978-1-910129-32-6. ISSN ISSN (print): 2601 – 2510; ISSN (on-line): 2601 – 2529; ISSN-L: 2601 – 2510.

- În articol se face referință de mai multe ori la sursa *Velazquez et al. 2006, p. 12*, însă această publicație nu are pagina 12, fiind articol într-o [revistă la pag. 810-819](#) !
- În articol se face referință la sursa *Viebahn, 2002, p. 36 și Viebahn, 2002, p. 38*, însă această publicație nu are paginile 36 și 38, fiind articol într-o [revistă la pag. 1-12](#) !
- În articol se face referință la sursa *Salvioni et al., 2017, p.192*, însă această publicație nu are pagina 192, fiind articol într-o [revistă la pag. 914-921](#) !
- În articol se face de mai multe ori referință la sursa *Forrant & Pyle, 2002, p. 6*, însă această publicație nu are pagina 6, fiind articol într-o [revistă la pag. 102-106](#) !
- În articol se face referință la sursa *Hargreaves & Fink, 2006, p. 4*, însă această publicație nu are pagina 4, fiind articol într-o [revistă la pag. 8-13](#) !
- La referințele bibliografice este indicată sursa *Government of the Republic of Moldova (2016). Strategia învățământului superior din Republica Moldova în contextul Procesului Bologna [The Strategy of the Republic of Moldova on higher education]*, însă căutarea în baza de date a actelor normative din RM nu a identificat o astfel de strategie. Dacă deschidem linkul indicat în referință (https://utm.md/edu/legal/strategia_rm.pdf), observăm că este un document pe site-ul UTM (o fi fost probabil un proiect la etapa aceea), în care este indicată data de 24.05.04 !

Se identifică erori și dacă comparăm conținutul textului din articol cu sursa citată, de ex.;

- În articol se face referință la sursa *Hargreaves & Fink, 2006, p. 4*, citând următorul fragment “sustainable leadership matters, spreads and lasts. It is a shared responsibility, that does not unduly deplete human or financial resources, and that cares for and avoids exerting negative damage on the surrounding educational and community environment”, însă în [sursa citată](#) (care este o revistă pseudoștiințifică), așa fragment lipsește!
- În articol este dată următoarea figură, indicându-se că a fost elaborată de autor într-un articol precedent din 2017, însă în acest articol „[Innovation As A Source Of Competitive Advantage Of The Republic Of Moldova](#)” lipsește nu doar așa figură, dar lipsește orice referire la Strategia de cercetare-dezvoltare!

Alina SUSLENCO | Lumen Proceedings 17 | WLC 2021

Fig. 3. Aspects of the national research and development strategy until 2020
Source: elaborated by the author (Suslenco, 2017)

Toate aceste erori de citare pun sub semnul întrebării originalitatea și credibilitatea cercetării.